

HÍR HARANG

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA HÍRLEVELE

9. ÉVF. 3. SZ. 2018. ÁPRILIS

HÚSVÉT – WELLNESS – HOGY LESZ?

Nem klasszikus húsvéti köszöntőt olvashatnak az alábbiakban a kedves testvérek, hanem elmélkedésben egy érdekes jelenséget szeretnék körbejárni, ami egyre inkább elterjed a saját köreinkben is. Ez nem más, mint a keresztény ünnepeinkhez kapcsolódó wellness utazások és pihenések keresése és választása. Elöljáróban megjegyzem, hogy semmi bajom a wellness-el, magam is szeretem az ilyen kikapcsolódást, és úgy gondolom, hogy szükségünk is van a pihenés e formájára rohanó világunkban. Akkor mi a nehézség?

A húsvéti wellness utazások problémáját a keresztény hitünk és közösségünk szempontjából az alábbiakban látom:

Húsvét a legnagyobb és legfontosabb keresztény ünnepünk. Krisztus megváltó kereszthalálát figyeljük, majd együtt örvendezünk a feltámadt Krisztussal. Nehezen lesz a miénk a feltámadt Krisztus öröme, ha nem éljük vele végig a szenvedésének útját. Fontosnak tartom tehát, hogy már nagycsütörtöktől kezdve kísérjük Jézust a golgotai útján. Minél inkább egysülök az ártatlanul elítélt, a világ bűneiért – melyek között az én bűnöm is ott van – a keresztes szenvedés terhére magára vevő Krisztussal, és szemlélem, hogy MIT TETT ÉRTEM, annál inkább közel kerül hozzám Isten irgalmas, szabadító szeretete. Ehhez viszont szükséges, hogy ott legyek az Egyház közösségében végzett

szertartásokon és liturgiákon. Egy termálvizes fürdő jacuzzi medencéjében ülve és a kedvenc kávémat, sörmot iszogatva nehezen fog menni ennek átélése, átérzése. A szent három nap nélkül pedig nem élhető át a Húsvét öröme, ünnepe. A Szűzanya és a tanítványok sem spórolták ezt meg.

Másrészről a Szentírás tanúskodik arról, hogy a tanítványokat egybegyűjti a feltámadt Krisztussal való találkozás. Tamás, aki duzzogva elkőborolt a hírre visszamegy, az Emmauszba érkezett és útközben Jézussal találkozó tanítványok is visszafordulnak. Együtt a tanítványi

csapat, együtt a közösség és együtt élük meg, hogy Jézus él, együtt élük meg annak öröme, hogy valóban igaz minden, amit Jézus mondott, hogy ő erősebb a halálnál. A helyi Krisztusi közösség legnagyobb és legszebb ünnepe ez, ahová tartozol, ahol számítanak rád, ahol, ha nem vagy jelen hiányzol, mint Tamás... Egy wellness hotel módján vallásos közösségében, vagy egy teljesen ismeretlen templomi közösségben nem gondolom, hogy az öröm ezzel a mély intenzitással megélhető.

És végezetül. Húsvét a találkozások ünnepe is, amikor a feltámadt Krisztus örömevel a szívünkben látogatjuk meg családtagjainkat, fogadjuk a hozzánk érkező „locsolkodókat”. Megyünk, mint az asszonyok és tanítványok, akik örömhírvivőkké lettek, megyünk mi is, mert az

Isten megváltó szeretetéből táplálkozva akarunk találkozni szereteteinkkel, régén nem látott rokonainkkal. Az elutazásunk, mintha ezzel teljesen ellentétes irányú volna. Elmenekülés gyanús. Mitől futunk? Kivel nem akarunk találkozni? A szeretet megélését szeretnénk megspórolni?

Magam részéről szeretném, ha mindenki el tudna menni pihenni, arra alkalmas időben, és azt is szeretném, hogy a Húsvét számunkra mélyen megélt valóság legyen. Ehhez pedig kellünk személyesen, itthon a közösségünkben, Krisztus köré gyűlve, Őt szemlélve, Vele azonosulva és szívünket felé kitérve. Így ez is wellness lesz - általános jóérzéssel párosuló testi-lelki harmónia - mert olyan utat fogsz Krisztussal végigjárni, amely ajándéka egy benső béke és mély, igazi öröm. Szeretettel kívánom ezt mindnyájunknak 2018 Húsvétján.

Tóth László plébános

Túrmezei Erzsébet:

HÚSVÉTI CSEND

Lelkem, dalold a húsvét örömről!
Csengjen a hangod, mint a hegyi csermely
fentről hozott kristályos-tiszta hangja,
mint a hóvirágok fehér harangja.
Legyen dalodban élet és erő...
fakadó rügyek, fesledő virágok:
a tavasz, mely meggyőzte a világot.
Legyen benne ragyogó diadallal
a hosszú éjszakát előző hajnal!
Az a mosolygó, bíborfényű reggel,
melyben a sírban hasztalan keresték
gyászt illatozó, könnyes kenetekkel
a Názáreti Jézus drága testét,
mert élt, előttiük feltámadva járt.
Visszhangozd szívük ujjongó szavát.
Húsvétről zengjen, zengjen hát az ének!
Lelkem, adj hangot húsvét örömeinek!

Figyelek, várok... Csend van, hosszú, tiszta,
mint mikor az ég harmatkönnnyét issza
minden fűszál még... és hiába kérem:
ösvényein ott jár az élő Mester
feltámadottan, tündöklő-fehéren,
bűn és halál felett vett diadallal.
Ujjongó lelkem lépteire hallgat
és ezt a csendet hogy zavarná dallal?!

HITÉLET A CSALÁDBAN

A családok évében sokat beszélnek a családok válságáról. Én nem ezt szeretném hangsúlyozni, hanem a boldog, kiegyensúlyozott családi életet élő emberekre irányítom a figyelmet. Ilyennek gondolom az Altorjay családot. Egy régi kép villan be róluk. Dr. Altorjay István és Dr. Ács Mária szülők, három lányukkal előttem ülnek a szentmisén, a fiuk ministrál. Azóta felnőttek a gyerekek, de ugyanúgy együtt jönnek. Mi a titka egy nagy család összetartásának? Erről faggattam őket. Kérdéseimre is közösen válaszoltak, együtt.

Beszélgetésünkéből kiderült, hogy a házasságot hívó emberként kötötték.

Altorjay István: 1990-ben házasodtunk össze, több éves ismeretség után, magam vallásos családban nőttem föl.

Ács Mária: Én az egyetemi évek során kerültem szorosabb kapcsolatba a hittel. Ebben Marosi János atya lelki vezetése is segített.

A.I.: A Szent László templomban esküdtünk, Havass Géza atya adott össze bennünket, aki gyermekkorom óta a családjunk szoros barátja és az én lelki vezetőm is volt.

Katolikusoknál a házasság egy szentség, a gyerekek pedig ennek a szeretetközösségnek a gyümölcsei. Mikor kezdődött az ő hitre nevelésük?

Á.M.: Számunkra egyértelmű volt, hogy örömmel és szeretettel fogadjuk az érkező gyermekeket. Az ő hitre nevelésük már az anyaméhben elkezdődik, az elfogadással, az imákkal, a „közös” templomba járással.

A.I.: a házasság első éveit az otthon megteremtésének és a szakmai fejlődésnek a feladatai tették bonyolultabbá.

Á.M.: Ebben a nehézségekkel terhelt években is természetes volt a gyermekekkel a közös esti imádkozás.

A.I.: Az esti családi szertartások részei voltak a „Kassai úti mesék”, amelyeket én találtam ki, de a hosszas bevezető során név szerint felsoroltuk az ismerősöket, rokonokat is a hét törpe mellett, azután a mese végén következett az esti ima.

A kamaszkorú gyerekek számára is magától értetődik a vasárnapi szentmisén való részvétel?

Á.M.: A templomba járás számunkra semmiképpen sem csak egy „kötelező” megjelenés volt egy szertartáson, hanem a hit közös megélésének a színtere. Az is fontos volt, hogy minden gyermekünket az életünkben fontos szerepet betöltő atya keresztele, így István fiúnkat Marosi János atya, Laura lányunkat a minket eskető Havass Géza atya Szegeden, Melindát húsvét vasárnapi szertartás keretében Várszegi Asztrik főapát úr, Pannonhal-

mán, végül Szibillát Nyizsnyánszki Lajos atya az akkori „telephelyünknek” számító Jézus Szíve templomban.

A.I.: Már óvodás korban is éreztük, hogy a jóra és hitre nevelésben a család mellett meghatározó szerepe van a közösségnek, ahová a gyermekek kerülnek, ezért döntöttünk úgy, hogy valamennyi gyermekünk egyházi iskolába menjen. Sokat köszönhetünk a A Svetits Iskolának. Ott ismerkedtünk meg Felföldi László atyával is, akinél István fiúnk első áldozó lett, és aki később valódi közösséget teremtett valamennyiünk számára a Megtestesülés Templomban. Azt gondolom, hogy mindannyian megtaláltuk helyünket az itteni közösségben, így a családcsoportban, kórusban, hittan csoportokban, tanácsadó testületben, zenekarban.

A másik gyönyörű kép bennem: István fiatalok gitározik, Laura fuvalázik a misén, a család többi tagja énekel. Nincs zenés program nélkülük.

A.I.: A zene művelése családjunk életének generációk óta szerves része, még házasságkötésünk előtt évekig együtt énekeltek későbbi feleségemmel a Debreceni Egyetem kórusában. Természetes volt tehát, hogy gyermekeink is zenében nőjenek föl. Minden gyermek tanult zongorázni, emellett azonban más hangszerek is sorra kerültek, mint például a fuvola és a gitár is, és valamennyien énekelnek kórusokban is. Nálunk mindennapos a családi zenélés.

Á.M.: Nagy örömmel fedeztük föl, hogy a templomban is alakult kórus, Kovács Szilárd vezetésével. Férjemmel állandó tagok vagyunk, alkalmanként a gyermekeink közül is csatlakoznak az azóta már Kedvesné Herczeg Mara által vezényelt csapathoz.

A.I.: Nagy megtiszteltetés volt, amikor Mara évekkel ezelőtt felkért a nagypénteki Passióban Jézus szerepének tolmácsolására, amelyre megfelelő lelkiülettel kell évről évre felkészülni. A krisztusi szenvedéstörténet ezáltal még személyesebben érinti az embert.

A család minden tagja részt vesz a közösség életében.

Szibilla: Mindig nagyon szerettem a hajnali rorátékre járni, legtöbbször Édesanyával kettesben mentünk. Amióta Miskolcon tanulok, hiányoznak ezek a alkalmak, de talán még fontosabbak lettek a hétvégi közös szentmisék, amelyek egyfajta közös

pontot is jelentenek a családtagok egyre többféle elágazó életében.

Melinda: számomra nagyon fontos, hogy aki hozzám közel kerül, az részt vegyen a mi hitéletünkben is, ezért vállaltam a kíséző szerepét a katekumen csoportban.

Ők ketten még tanulnak, de két gyermek már orvosi diplomát szerzett. István és Laura.

István jr.: Először a Svetitsben, majd a Megtestesülés templomban ministráltam rendszeresen Laci atya mellett. Ennek köszönhetően jutottam el 2005-ben a passauai európai ministráns találkozóra, majd 2010-ben a Rómában megrendezett ministráns világtalálkozóra is. A hittanoknak és a ministrálásoknak köszönhetem egyik legjobb barátomat, Dácit, aki szinte családtagnak számít nálunk, másrészt így ismertem meg mennyasszonyomat, Zsuzsit is. Időnként gitározok a miséken, jelenleg a Dalárda együtessel, ahol énekelek és gitáron játszom, több debreceni templomban is szolgálunk.

Laura: Istvánnal együtt kezdtünk a templomi hittanra járni, amikor gimnáziumba kerültünk. Az a csoport a mai napig összetart. Ugyancsak a bátyámmal együtt kezdtünk a családosi táborokba járni, ott indultak a mostani gitáros misék is, amelyeken azóta is igyekszem fuvalával közreműködni. Családi barátságokat is köszönhetek ezeknek. Korábban a napközi táborokban segítőként vettem részt egy a plébánián megismert barátommal. Ezen kívül szívesen veszek részt az énekes liturgiákon, zsoltárenekléseken is.

Mit jelent számotokra a Húsvét, hogyan ünnepeltek?

A húsvét a család számára a feltámadás ünnepe. Erre a nagybőjtben kezdünk készülni, részt veszünk a nagyheti szertartásokon, és a közösség tagjaival együtt éljük meg nagyszombat éjjelén a nagy titkot: Krisztus feltámadt! Ezzel az örömmel a szívünkben ünnepelünk a rokonokkal, barátokkal a hagyományokat megőrizve.

Rácz Jánosné

ÖKUMENIKUS IMANAPOK JÓZSÁN

A keresztényi magatartásáról, az irgalmasságról és a szeretetről elmélkedtek a történelmi egyházak józsai lelkipásztorai a február 18-20. között megtartott Ökumenikus Imanapon.

Dicsőség Jézus Krisztusnak!

Február 18-án, vasárnap este Szent-
si Csaba görögkatolikus parókus a józsai református templomban hirdetett ígét, melyben rámutatott, hogy a mai felgyorsult világban időnként figyelmetlenek vagyunk, nem vesszük észre, amikor valakinek segítségére van szüksége.

„De hogy lehet az, hogy ennyiszor hibázunk, miközben tele vagyunk jószándékkal és jóban vagyunk Istennel?” – elmélkedett a görögkatolikus atya, majd hangsúlyozta: „Szeretet nélkül nem tudunk semmit sem tenni másokért. Amilyen mértékben a felebaráti szeretetet gyakoroljuk, csak olyan mértékben szeretethetjük az Istent is” – zárta igehirdetését a görögkatolikus parókus.

Áldás, békeség!

Gacsályi Zsolt református lelkipásztor a római katolikus Szent György-templomban az irgalmasság kérdéseire keresett választ a rendezvény második imanapján: hogyan élhetünk Istenfélő keresztény ember életét? Honnan méríthetünk erre példát? A katolikusok a szentek, a reformátusok a hit hőseinek életéből tudnak erőt meríteni, akik adott helyen és korban megtalálták a módját Krisztus követésé-

nek. „És kinek kell segíteni? Nincs határ, mindenkinek segíteni kell, mert mindenki a felebarátom. És segíteni jó! Ám a mai világban az emberek közönyösek, túlterheltek, mértéktelenség uralkodik az életünkben. Éppen ezért kell segíteni mindenkin, aki az utunkba akad, akivel összehoz az élet” – fejezte be gondolatait a református lelkipásztor.

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Az Ökumenikus Imanapok keddi záró alkalmára a régi római katolikus templomban gyűltek össze a hívek, amely mostanság a józsai görögkatolikus misének ad otthont. Az ökumené jegyében ezúttal a Szent György-templom plébánosa a krisztusi szeretet három sajátosságára hívta fel a figyelmet. „A szeretet egyik tulajdonsága, hogy előzékeny, melyet Jézus példája igazol, aki látta a bűnbeesett ember nyomorúságát, melyre válaszul kiűresítette önmagát. Majd nem kérdezett, nem várta meg, hogy mi tegyük meg az első lépést, hanem elindult felénk. Így kell tennünk nekünk is. Nekünk kell először lépni, versenyeznünk kell, hogyan előzhetjük meg szeretetünkkel a másikat” – emelte ki Tóth László atya.

A plébános szerint a szeretet másik ismertetőjegye, hogy megbocsátó és szabadá tevő, ahogy Jézus is tette: nem fárad bele a megbocsátásba és az irgalmasságba. Szeretetével szabadá tesz és megnyitja szívün-

ket, hogy mi is irgalmasan tudjunk fordulni a másik emberhez, akit a mi szeretetünk tud szabadá tenni. Végezetül az önfeláldozó szeretetre hívta fel a figyelmet, melyben Jézus elmegy a haláláig, mégpedig a kereszthaláláig, ami azt jelenti, hogy jobban szeretett minket, mint saját magát, mert a legnagyobb áldozatot hozta a mi életünkért: elfogadta a halálát – mutatott rá a plébános. Az ökumené jegyében a liturgiákat követően közös agapén vendégelték meg egymást a józsai keresztény hívek.

-PE-

TEPLOMI KONCERTEK

A Budapesti Fesztiválzenekar

Barokk Együttese • Vezeti: Midori Seiler • Énekesek: Pasztircsák Polina, Gavodi Zoltán, Csapó József, Tomáš Šelc

Helyszín: Debrecen – Józsa, Szent György templom.

Időpont: április 13. 18:00

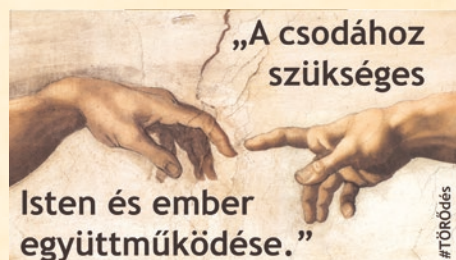
SZERDA ESTI GONDOLATOK AZ IFJÚSÁGI CSOPORTBÓL

A mennyország nem egy hely, hanem egy állapot: közösségben lenni Istennel.

Keresztényként ez a legfőbb célunk. Életünk döntései, nem csak a nagy döntések, hanem a hétköznapi kis cselekedeteink is ezt a célt kell, hogy szolgálják.

A napi tetteink a mennyország felé visznek minket? Döntéseink építik vagy gátolják a mennyország útját?

A keresztény ember élete sosem unalmas, mert mindig van lehetőség a megterésre. Az ember nap mint nap meg tud térni a hibáiból, a nehézségeiből. A fókusz azon van, hogy a jóra törekszünk. A földi életünk a jóra törekvés, az érdemszerzés ideje. Törekedjünk arra, hogy méltók legyünk ehhez az élethez: töltsük meg tartalommal a napjainkat, melyeket úgy zárunk, hogy azt Isten kezébe helyezzük.

Miért vannak szabályok és korlátok, miért kaptunk parancsolatot? Amikor az autópályán közlekedünk a korlát nem azért van, hogy hátráltasson minket, hanem azért, hogy megóvjon bennünket. Ez Isten szeretetéből fakad.

A Szentírás kulcsmondata: „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszerűen Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen”. Ez örvendezésre ad okot. Isten minden embert végtelenül szeret: szeretve vagyunk.

A világ krízisét ezek a végtelenül szeretett emberek oldják meg.

Szilágyi Eszter

A MEGTESTESÜLÉS PLÉBÁNIA
HÍR HARANG KIADVÁNYA. Kiadja a Megtestesülés Római Katolikus Plébánia Hivatal. 4032 Debrecen, Borbíró tér 9. (levélcím: 4015 Debrecen, Pf. 74.)
Felelős kiadó: Tóth László Szerkesztette: Rácz Jánosné
Tel.: 30/303-32-57, E-mail: raczne75@gmail.com •
Rexpo Nyomda – www.rexp.hu

IRODAI ÓRÁK: Minden hétköznap intézhetik kedves híveink ügyeiket (kereszteselés, házasságkötés, temetés, szentmise) a plébánián. **Ügyfélfogadási Idő:** munkanapokon délután 15-18 óra között. **Plébános:** Tóth László,
Tel.: 30/627-22-30, E-mail: laciatty@gmail.com
Tel.: 52/535-735 e-mail: megtestesulesiroda@gmail.com
Honlap: <http://megtestesules.info>

APÁK NAPJA

MILYEN A JÓ APA?

A GYEREKEK MEGMONDTÁK...

A katolikus egyházban Szent József napján ünnepeljük az apák napját. Napjaink modern családjaiban az apák már nem tekintély, hanem szeretettelven működnek és párjukkal közösen hozzák meg a gyermekneveléssel kapcsolatos döntéseket. Apák napja alkalmából gyermekek gondolataival szeretnénk köszönteni minden édesapát, és hálát adni értük az Úrnak most és az év minden napján.

ILYEN AZ ÉN ÉDESAPÁM

Az én édesapám a legjobb, mert vele játékok az élet. A legjobb pillanataim a hosszú és szeretetteljes ölelések, amit tőle kapok! Apa mindig vidám, és még vicces is. A világ legjobb apukája, mert mindig kiáll mellettem.

Az apukám bölcs, a humora eléggé érdekes. Szeretem, hogy precíz, néha még túlságosan is.

Anyá azt mesélte, hogy amikor egy osztályba jártak antiszociális volt, de én ezt nem látom rajta.

Mindig viccel, folyton a kedvünkbe jár, szeretünk vele zenélni, nagyon szeretjük őt, és Ő is minket. Nagyon szeretünk vele horgászni is. Elég magas, göndör hajú.

Kedves, vicces és megértő. Jól szerel és sok mindenben jó. Barna hajú, barna szemű. Nagyon jó vele játszani.

Mindig Ő visz haza az iskolából, és segít a házi feladatban. Ő szokott a mesét olvasni a kistesómnak és nekem este.

Nagyon szeret zongorázni. Jó vele beszélgetni. Este mindig elbúcsúzik tőlünk. És vele nézünk este filmet is.

Apukámban azt szeretem, hogy az internetes kütyükhöz nem ért, de az adóbevallások királya. Kedvenc időtöltésünk a horgászat.

Azért szeretem, mert vicces. Szeret velem játszani, jól főz. Néha szigorú. Szorgalmas is, mert este mindig dolgozik. Jó filmeket mutat nekem. Mindent elmondhatok neki.

Apával nemrég bowlingozni voltunk. Nagyon kedves és vicces volt ott is. Nagyon szeretünk együtt játszani. Az én apukám a legjobb a számomra. Apától örököltem a táncot. Nagyon szeretünk táncolni. Apával van, amikor nagyon el tudunk bolondozni egy-egy dolgon.

Azt szeretem benne, hogy mindig betartja a szavát és mindig próbál örömet szerezni nekem.

*Templomunk hittanos
gyerekeinek vallomása*

